

ὅφως ἄξιον ἀπορίας πῶς ἔξέφυγεν εἰς τὸν συντάκτην τοῦ Ἑλληνομνήμονος τὸ ἐτερον ἔργον τοῦ Δεκαδύο, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου, περὶ τῆς ὁποίας κάρυνει μνείαν ὁ συναξιριστὴς Νικόδημος, ἀναφερόμενος ὑπὸ τοῦ Ἑλληνομνήμονος ὡς μαρτυρίᾳ περὶ τῆς ἡλικίας τοῦ Δεκαδύο. Καὶ τῷ ὅντι ἴδου τῇ ἀναγινώσκεται ἐν τῷ Συναξ. Νικοδ. μετὰ τρεῖς σελ. εἰς Τῷ αὐτῷ μηνὶ Κ'. « Ὁ ὁσιος Ἀθανάσιος ὁ κτίσας τὴν μονὴν τοῦ Μετεώρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Τὸν πλατύτερον βίον τοῦ ὄστου εἰς τούτου ὅρα εἰς τὴν ξεχωριστὴν φυλάδα αὐτοῦ, ὅμοίως καὶ εἰς τὴν ἀσματίκην αὐτοῦ Ἀκολουθίαν, ἥτις συνεγράψη ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Δεκαδύονος. »

(323) — Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ Ζακυνθίου, ψαλλομένη τῇ ι. τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς. Συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου Συπάνδρου Ζακυνθίου τοῦ ἐλαχίστου ἐν ιεροδιακόνοις· τὰ νῦν μετατυπωθεῖσα, καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθεῖσα. ἀψ. Ἐνετίσιν 1790. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ εἰς 8ον.

(324) — Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου τὰ εύρισκόμενα, διηγημένα εἰς δύω· ὃν τὸ πρῶτον περιέχει λόγους τοῦ ὁσίου λίαν ψυχωφελεῖς· μεταφρασθέντες εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ πανοσιολογικιωτάτου πνευματικοῦ κυρίου Διονυσίου Ζαγοραίου, τοῦ ἐνασκήσαντος ἐν τῇ ἔργῳ τῆς Πιπέρι, τῇ κειμένῃ ἀπέναντι τοῦ ἀγίου Ὁρούς· τὸ δὲ δεύτερον περιέχει ἑτέρους λόγους αὐτοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν πάνυ ὀφελίμους· μετ' ἐπιμελείας πολλῆς διορθωθέντα, καὶ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα εἰς κοινὴν τῶν δρθιδόξων ὀφέλειαν· ἀψ. Ἐνετίσιν. 1790. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 4ον.

(325) — Τοῦ Μακαρίου Συμεὼν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τὰ ἀπαντα. Εἰς τέσσαρα μέρη διαιρεθέντα· ἐν οἷς περιέχονται Διάλογοι Ἐκκλησιαστικοὶ Ἀρχιερέως καὶ Κληρικοῦ κατὰ πασῶν τῶν αἱρέσεων· περὶ τε τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν, καὶ περὶ τῶν ἑ-